

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného **M. V.** pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 2 T 137/2012 na neverejnom zasadnutí 28. februára 2013 v Bratislave o návrhu obvineného M. V. na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obvineného M. V. vedená na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 2 T 137/2012 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Tr. zák. a iné, sa tomuto súdu **n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany z 13. septembra 2012 sp. zn. 2 Pv 81/2012 sa vedie na Okresnom súde Piešťany trestné stíhanie proti obvinenému M. V. pre skutok z 26.02.2011 právne posúdený ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák. v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Trestná vec obvineného bola pomocou technických prostriedkov pridelená na prerokovanie a rozhodnutie do oddelenia samosudkyne JUDr. Beáty Javorkovej pod sp. zn. 2 T 137/2012, ktorá vo veci rozhodla trestným rozkazom zo 14. septembra 2012 tak, že obvineného uznala za vinného zo skutku uvedenom v obžalobe okresného prokurátora. Skutok právne posúdila zhodne s obžalobou a obvinenému uložila podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest

odňatia slobody vo výmere **3 (tri) roky**, pričom na výkon uloženého trestu zaradila obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. obvinenému uložila ochranné protialkoholické liečenie v ústavnej forme.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 25. januára 2012 sp. zn. 1 T 6/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený P. H. so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti trestnému rozkazu podal obvinený v zákonom stanovenej lehote odpor, na základe čoho samosudkyňa dňa 12. októbra 2012 vo veci určila termín hlavného pojednávania na 21. januára 2013.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 171-181) vyplýva, že obvinený po otvorení hlavného pojednávania krátkou cestou doručil samosudkyňi žiadosť na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Svoju žiadosť odôvodnil tým, že poškodený P. H. ako bývalý príslušník polície zmanipuloval a ovplyvnil celé vyšetrovanie. Prokuratúra sa vôbec neriadila smerom vyšetrovania, ktoré navrhoval vo veci vykonať a vykonávala iba dôkazy v jeho neprospech. Má preto dôvodne obavy, že Okresný súd Piešťany ako i jemu priamo nadriadený Krajský súd v Trnave, bude ovplyvňovaný poškodeným P. H. Trvá preto na odňatí veci príslušnému súdu a jej prikázaní Okresnému súdu Trenčín, ktorý podľa neho zabezpečí vo veci nestranné a objektívne rozhodnutie.

Samosudkyňa vzhľadom na ustanovenie § 23 ods. 3 Tr. por. pokračovala v nariadených úkonoch a následne hlavné pojednávanie odročila na presný termín s tým, že po vyjadrení sudcov okresného i krajského súdu, bude vec predložená na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Následne predsedníčka okresného súdu predložila spisový materiál spolu s vyjadreniami sudcov okresného súdu Krajskému súdu v Trnave, ktorého predseda po vyjadrení sudcov krajského súdu, vec predložil 22. februára 2013 tunajšiemu súdu na rozhodnutie v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. Z priložených vyjadrení sudcov oboch súdov vyplýva, že ani jeden z nich sa necíti byť v trestnej veci obvineného zaujatý.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorého príslušnosť ako delegujúceho súdu vyplýva z ustanovenia § 23 ods. 1 veta druhá Tr. por., preskúmal návrh obvineného na odňatie veci Okresnému súdu Piešťany a jej prikázanie Okresnému súdu Trenčín, ako aj obsah súdneho spisu a dospel k záveru, že návrh obvineného M. V. nespĺňa zákonom požadované podmienky.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa čl. 48 ods.1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky **nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.**

Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať, to znamená brať ju do úvahy aj pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci príslušnému súdu podľa § 23 Tr. por.

Odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por. je výnimkou z vyššie uvedenej ústavnej zásady. Uvedený inštitút Trestného poriadku možno uplatniť len vtedy, ak pre tento postup existujú dôležité dôvody. Platná právna úprava pritom pojem „dôležité dôvody“ bližšie neupravuje.

Nepochybne za dôležité dôvody v zmysle § 23 Tr. por. možno považovať skutočnosti, ktoré sú výnimočné už svojou povahou, pretože ustanovenie § 23 Tr. por. je zákonným prelomom do zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi vyjadrenej vo vyššie citovanom článku Ústavy Slovenskej republiky. Preto musí ísť o dôvody, ktoré zabezpečujú nestranné a zároveň zákonné prerokovanie veci, náležité zistenie skutkového stavu potrebného na rozhodnutie, ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich

základných zásad trestného konania. Ďalšou nevyhnutnou podmienkou na delegáciu veci inému než príslušnému súdu je, že súčasne existujú také skutočnosti, z ktorých možno vyvodit' spoľahlivý záver, že procesne nepríslušný súd môže vec prerokovať a rozhodnúť podstatne rýchlejšie a hospodárnejšie. Iba v takom prípade možno urobiť výnimku z vyššie citovanej zásady.

V posudzovanej veci však obvinený M. V. takéto dôvody vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu.

Obvinený vo svojom návrhu neuviedol ani voči jednému sudcovi príslušného súdu žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci. Obmedzil sa iba na všeobecné konštatovanie, že sudcovia príslušného súdu by mohli byť ovplyvňovaní svedkom a zároveň poškodeným. Subjektívny pocit obvineného a ničím nepodložené domnienky nemôžu byť dôvodom na vylúčenie sudcov Okresného súdu Piešťany z vykonávania úkonov trestného konania podľa § 31 ods. 1 Tr. por., a teda nemôže byť dôvodom na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel k jednoznačnému záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., pretože nie je daný žiadny dôležitý dôvod predpokladaný citovaným zákonným ustanovením, v dôsledku ktorého by mohlo byť ohrozené nestranné a zákonné prerokovanie uvedenej trestnej veci miestne i vecne príslušným súdom, preto návrh obvineného M. V. považoval za nedôvodný a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. februára 2013

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová